

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie	marek 600.—
Półrocznie	300.—
Kwartalnie	150.—
Miesięcznie	50.—

Zgierz,

dn. 14 sierpnia
1922 roku.

Cena ogłoszeń

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem Mk. 40.—
Wychodzi w soboty.

Wiadomości miejskie.

Opieka nad grobami wojskowymi. Powstałe w roku bieżącym na terenie powiatu Łódzkiego Towarzystwo Polskiego Żołobnego Krzyża zwróciło się do Starostwa o wydanie zarządzeń zmierzających do nadzorowania wszystkich istniejących na terenie powiatu grobów i cmentarzy wojskowych i śledzenia oraz oddania, w ręce władz sądowych sprawom profanacji i z ograbiania urzędzeń cmentarzy.

Poszanowanie grobów wojennych i utrzymanie się w sposób świadczący o pietetyzmie dla popiołów bohaterów fascynować może umysły kulturalne i skłonne do poświęceń, lecz nie ma przystępu dla zdiczałych jednostek, to też ściganiu i karanie przestępców najskuteczniej zapobiegać będzie wandaliznować popelnianem na grobach.

Magistrat wydał zarządzenie jaknajenergiczniejszego nadzorowania cmentarzy oraz współdziałania z władzami policyjnymi w ujawnieniu i ściganiu przestępców.

Nadanie ziemi. I. W wykonaniu art. 9 Ustawy z dnia 17. XII. 1920 r. „O nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego“ przystępuje Ministerstwo Spraw Wojskowych do układania listy kandydatów trzeciej kolejki na rok 1922.

Ubiegający się o zatwierdzenie w trzeciej kolejce 1922 r. wnoszą podania o wysunięciu do zatwierdzenia do Referatów O. Z. tego D. O. K. dokąd już podania o nadział ziemi wnosili. Do podań należy załączyć:

1) Zaświadczenie zwierzchności gminnej, iż kandydat posiada przynajmniej jednego konia, wóz, brzoń, pług, ziarno na dokonanie zasiewów, oraz środki na pożywienie do zbiorów 1923 r.

2) Zobowiązanie podpisane własnoręcznie, że w razie przyznania działki zobowiązuje się wyjechać z powyższym inwentarzem do wyznaczonego powiatu w terminie, jaki mu zostanie wyznaczony po zatwierdzeniu.

3) Zaświadczenie że jest rolnikiem. Należy podać, czy kandydat jest żonaty, wiele ma lat, wiele osób w rodziny sprowadza na działkę (przy równych kwalifikacjach bojowych kandydaci żonaci mają pierwszeństwo przed kawalerami).

4) Zaświadczenie zarządu gminy lub policji państwowej, że kandydat nie popełnił zbrodni, względnie przedstępstw z art. 4. Ustawy, oraz o jego wzorem zachowaniu się poza służbą wojskową.

5) Odpis świadectwa kwalifikacyjnego (o ile kandydat takowy już otrzymał).

II. Kandydaci wykazujący się zaświadczeniami o pracy społecznej (zaświadczenia o dłuższym należeniu do kółek rolniczych, kooperatyw, macierzy szkolnej i t. d.) uzyskają przy równych zasługach bojowych pierwszeństwo przy otrzymaniu ziemi.

Zaświadczenia powyższe przesyłać niezwłocznie do Referatu Osad Żołnierskich D. O. K. najdalej do dnia 1 października 1922 roku.

III. Przeciętna wielkość nadziału wynosi od 8 do 25 (15 do 45 mórg) zależnie od jakości ziemi.

IV. Wydział Osad Żołnierskich M. S. Wojsk. wzywa kandydatów najbardziej zasłużonych (dekorowanych, rannych, o-

chotników W. P. by niezwlekali złożeniem wymaganych powyższych, o ile mają zamiar korzystać z Ustawy z dnia 17. XII. 20 r. gdyż przy opóźnieniu mogą być na nie otrzymanie ziemi, lub na otrzymanie takowej w gorszych warunkach (wyreby lasu i t.d.)

V. Ministerstwo Spraw Wojskowych zarządziło przekazanie wszystkich aktów dotyczących osadnictwa, według zasady terytorjalnej t. zn., że akta które kandydat wnosil o nadział ziemi do pułku lub Dywizji przy której służył, zostaną skierowane do Referatów Osadnictwa Żołnierskiego do D. O. K. — na którego terenie kandydat ma stałe miejsce zamieszkania względnie do którego D. O. K. należy P. K. U. kandydata.

Powyższe nie dotyczy oficerów i podoficerów zawodowych. Minist. Spraw Wojsk. Wydział Osad Żołnierskich.

Ogłoszenia urzędowe.

Statut

miejskiego podatku od lokali.

Na mocy art. art. 21—26 ustawy z dnia 17/XII 21 r. o zasileniu finansów miejskich (Dz. U. R. P. r. 1922 № 2 poz. 6) oraz uchwały Rady Miejskiej z dnia 7-go czerwca 1922 r., zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy dnia 8 sierpnia r.b. wprowadza się na obszarze miasta Zgierza miejski podatek od lokali na zasadach wyliczonych niżej:

Podmiot podatku.

§ 1.

Podatek od lokali opłacają osoby fizyczne i prawne, zajmujące lokale w obrębie granic miasta Zgierza.

§ 2.

Podatkowi od lokali podlegają z wyjątkiem wskazanych w § 3 mieszkania, lokale zajęte na zakłady przemysłowo-handlowe, opłacające podatek przemysłowy, lub inne ubikacje bez względu na to, czy mieszkania lub ubikacje są wynajęte, bądź oddane do użytku bezpłatnego, bądź też znajdują się w nieruchomości własnej.

Podatkowi nie podlegają:

- o pomieszczenia świątyn, otwartych dla ogółu poszczególnych wyznań, oraz pomieszczenia przeznaczone celom związanym z obrzędami religijnymi tychże wyznań;
- lokale zajmowane przez instytucje państwowe miejskie i komunalne; oraz zajmowane przez osoby którym zwolnienie przysługuje na podstawie umów państwowych;
- lokale zajmowane przez instytucje społeczne i instytucje o charakterze naukowym, oświatowym i dobroczynnym z wyjątkiem lokali oddawanych przez te instytucje do używania osobom trzecim i przynoszących dochód, oraz lokale związków pracowniczych, robotniczych i zarobkowych;
- lokale mieszkalne w domach nowo-wybudowanych, nadbudowanych lub odbudowanych po dniu 1 stycznia 1919 r.—przez lat 10 od chwili wprowadzenia lokatorów.

Przedmiot podatku

§ 4.

Miarodajnymi do wymiaru podatku od lokali są dane, określające wysokość komornego ustawowego, opłacanego przez płatnika za zajmowane przezeń lokale ze wszystkimi przynależnościami (wozownie, stajnie, ogrody i t. p.) z wyłączeniem opłat za ewent. umeblowanie i opłat oraz za inne dodatkowe świadczenia przewidziane w art. 5 ustawy z dn. 18/XII 1920 r. o ochronie lokatorów.

§ 5.

Jeżeli jedna osoba zajmuje kilka lokali w jednej nieruchomości, to należną do niej kwotę podatku oblicza się podług łącznej ceny zajmowanych lokali.

§ 6.

Za cenę lokalu wynajętego uważa się rzeczywiste roczne komorne ustawowe za lokal dozwolone ustawą z dnia 18/XII 1920 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. r. 1921 № 4 poz. 19.)

§ 7.

Wartość czynszowa lokalu zajętego przez właściciela domu lub oddanego przezeń innej osobie do bezpłatnego użytkowania określa się p/g rocznego komornego płaconego za ten lokal, gdy był wynajmowany, lub p/g ceny najmu podobnych lokali położonych w najbliższym sąsiedztwie.

Stopa i wymiar podatku od lokali.

§ 8.

Podatek od lokali wynosi:

1) za lokale przemysłowe (zakłady przemysłowe i miejsca produkcji)	600%	ceny lokalu
2) za lokale handlowe (sklepy i miejsca sprzedaży)	450%	" "
3) za lokale mieszkalne od 1 do 4 izb.	150%	" "
4) za lokale mieszkalne 5 i więcej izb.	300%	" "

§ 9.

Lokal, który nie służy wyłącznie dla celów zamieszkiwania, lecz również użyty jest dla celów handlowych lub przemysłowych, uważa się za lokal handlowy lub przemysłowy.

§ 10.

Wymiar podatku od lokali na podstawie niniejszego statutu i zebranych danych uskuteczni miejscowa Komisja Podatkowa przy Magistracie. W tym celu każdy właściciel domu lub zastępująca go osoba winien dostarczyć Wydziałowi Podatkowemu w przepisany termin doreczone mu przez organy miejskie „Zeznanie do wymiaru podatku“ od lokali z wypełnionymi dokładnie i szczegółowo rubrykami, zawierającymi dokładne dane.

§ 11.

Wniesienie świadomie fałszywych zeznań oraz udzielenie fałszywych wyjaśnień w sprawie podatku od lokali podlega karze przewidzianej w ust. 5 art. 27 ustawy z dn. 17/XII 1921 r. o zasileniu finansów miejskich i o karach nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe:

Postępowanie podatkowe i pobór podatku.

§ 12.

Dane otrzymane na podstawie § 9 Komisja Podatkowa porównywa z danymi posiadanymi przez Magistrat, przy zastosowaniu podziału m. Zgierza na strefy podatkowe, prostuje, względnie uzupełnia i określa przypadające od poszczególnych płatników coroczne kwoty podatkowe. Po uskutecznieniu wymiaru podatku rozsyła Magistrat wszystkim płatnikom wezwania płatnicze. Podatek opłaca się w terminach kwartalnych: 1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca i 1 października.

Podatek ten winien być wniesiony do Kasy Miejskiej najpóźniej w ciągu 14 dni po terminie płatności. W roku 1922 podatek winien być wpłacany w dwóch ratach 1 września i 1 listopada r. b.

§ 13.

Płatnicy mają prawo wnieść w ciągu dni 14 od daty otrzymania wezwania reklamacje do Komisji Podatkowej przy Magistracie na nieprawidłowe wymierzenie podatku. Uchwał Magistratu, nie uwzględniającą podanej reklamacji, może być zaskarżona przez płatnika do władz nadzorczych, które według przepisów obowiązujących powołane są do rozstrzygania rekursów i odwołań od orzeczeń Magistratu. Odwołanie nastąpić może w ciągu 2-ch tygodni od daty otrzymania postanowienia. Reklamacja nie zwalnia płatnika od uiszczenia podatku w przepisany terminie.

§ 14.

Komisja Podatków w uznaniu specjalnych warunków materialnych płatnika władną jest zmniejszyć, a nawet umorzyć kwotę podatku.

Uchwały Komisji Podatkowej przekazane są Magistratowi w celu zatwierdzenia.

Przepisy końcowe:

§ 15.

W wypadku zmiany ustawy z dn. 18 XII. 20 r. o ochronie lokatorów stawki procentowe podatku przewidziane § 8 mogą ulec zmianie z warunkiem ponownego zatwierdzenia przez władze nadzorcze.

§ 16.

Od sum zaległych nie wpłaconych w terminach przewidzianych § 11 pobierane będą odsetki za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie od sumy zaległej, licząc od następnego dnia po upływie wskazanego w przytoczonym § 12 terminu.

Rozpoczęty miesiąc zwłoki liczy się jako pełny.

§ 17.

Statut niniejszy nabiera mocy obowiązującej z chwilą zatwierdzenia go przez władze nadzorcze i ogłoszenia w „Gazecie Zgierskiej“

Magistrat m. Zgierza.

Jan Świercz.

Uwaga: Powyższy statut podatku od lokali zatwierdzony został na posiedzeniu Wydziału Podatkowego dnia 8 sierpnia r.b.

Ogłoszenie.

Powołując się na ogłoszenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 12/VI 1922 r., ogłoszone w Nr. 14 „Gazety Zgierskiej“ Magistrat m. Zgierza wzywa niniejszym wszystkie osoby, posiadające stopnie oficerskie, które powinny tej dotychczas nie uczyniły zadość, by zgłosiły się do przynależnych P.K.U. (Łódź — Powiat) celem rejestracji.

Zgierz, dnia 9 sierpnia 1922 r.

Magistrat

Ogłoszenie.

Magistrat m. Zgierza niniejszem podaje do wiadomości iż w dniu 17 sierpnia r. b. o godzinie 11 przed południem w Magistracie odbędzie się licytacja ustna na sprzedaż niżej podanych ilości drzewa budulcowego murszywego i posuszu.

pozycja I	11,18 metr ściętych od sumy	mk. 50900.—	in plus
II	14,79	73950.—	" "
III	10,31	51550.—	" "
IV	10,43	52150.—	" "
V	1,39 (ośluzyna)	13900.—	" "
VI	0,59 (brzoza)	5200.—	" "

Chcący przystąpić do licytacji winien złożyć w Wydziale Leśnym przed terminem licytacji wadium w sumie 25,000.—mk. Bliższych wiadomości udziela Wydział Leśny.

Zgierz, dnia 8 sierpnia 1922 r.

Magistrat

(podp.) Jan Świercz.

Ogłoszenie.

Do czasu szczegółowego dochodzenia Komisijnego wydaje się ogólny zakaz spuszczenia do wód publicznych, a w szczególności do rzeki Bzury, jakichkolwiek wód trujących i szkodliwych dla bydła, ryb i roślin zanieczyszczonych.

O ile wody zużyte muszą być z powodów technicznych wpuszczone do wód publicznych czy to wprost, czy pośrednio, winny być przedtem należycie i dostatecznie oczyszczone za pomocą filtrów, osadników i t. p.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia po dacie ogłoszenia pociągnięci będą administracyjnie do pełnej odpowiedzialności pod groźbą najsurowszych kar, ustawami przewidzianych, niezależnie od postępowania karnego sądowego.

Winni dotychczasowego karnego postępowania pociągnięci zostaną do odpowiedzialności osobno po ukończeniu oddzielnych dochodzeń komisyjnych.

Jednocześnie zaznaczam, że wszystkie osoby, które okażą się winnymi samowolnego zatrzymywania wody w Bzurze i wykopania budowli wodnych bez zezwolenia władz, będą pociągnięci do odpowiedzialności.

Nadmieniam w końcu, że wszyscy nieposiadający odnośnych
ezwoleń winni wnieść do Starostwa podania w terminie dni 20
od dnia ogłoszenia, niniejszego rozporządzenia o pozwolenie,
o ile chcą nadal korzystać ze swych urządzeń.

Starosta
w z. St. Dukwicz.

Ogłoszenie.

Magistrat miasta Łowicza ogłasza, że w dniach od 21 do
28 września r. b. włącznie odbędzie się w Łowiczu tradycyjny
półmiodniowy Jarmark Łowicki na konie, bydło, futra i kożuchy.
Wszelkich utatwień i informacji (wczesne zamawianie mieszkań,
stajen, obór i t. p.) udziela Komitet jarmarczny przy Magistracie.
Adres: Magistrat miasta Łowicza (województwo Warszawskie).

Magistrat.

Łowicz w lipcu 1922 r.

Rozporządzenie wykonawcze

Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 2 czerwca 1922 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem
Skarbu do ustawy z dnia 13 kwietnia 1920 roku o ogranicze-
niach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r.
o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych
Dz. U. R. P. r. 1922 № 35, poz. 299) zarządza się co następuje:

§ 1. Wytwarzanie w kraju i sprowadzanie z zagranicy na-
pojów alkoholowych, zawierających ponad 45% alkoholu, jest
wzbronione. Ograniczenie to nie dotyczy się wyrobu spirytusu w
ogólności i wytwarzania wyższo-procentowych napojów alko-
holowych, przeznaczonych na eksport.

Piwo, zawierające do 2,5% alkoholu, co powinno być za-
znaczane przez producenta na naczyniu, w którym wypuszcza się
je w handel (antałek, butelka i t. p.), nie podlega ograniczeniom
ustawy.

Przez fuzle w znaczeniu artykułu 3 ustawy rozumieć należy
produkty, otrzymane przy destylacji spirytusu surowego, wypę-
dzonego z materiałów zbożowych, okopowych i melasy, zawarte
w destylacie jako domieszka obok spirytusu etylowego.

§ 2. Całkowity zakaz sprzedawania i podawania napojów
alkoholowych, oprócz wypadków, wymienionych w art. 7 ustawy,
może nastąpić w danej gminie na zasadzie głosowania pows-
zeczne. Głosowanie odbywa się na zasadach, obowiązujących
przy wyborach do Sejmu. Głosowanie odbywa się na podstawie
ostatnich list wyborczych do Sejmu. Zaskarżenie uchwały od-
bywa się w trybie, przewidzianym przez ustawę o wyborach do
Sejmu.

§ 3. O liczbie i rozmieszczeniu miejsc wyszynku i detalicz-
nej sprzedaży napojów alkoholowych decyduje właściwa komisja
do walki z alkoholizmem (§§ 8, 9 i 10 niniejszego rozporzą-
dzenia). Udzielanie koncesji na wyszynk, lub sprzedaż detaliczną
napojów alkoholowych należy do kompetencji Ministerstwa
Skarbu (w województwach: krakowskim, lwowskim, stanis-
ławowskim i tarnopolskim — do kompetencji Ministerstwa Prze-
mysłu i Handlu, w województwach pomorskim i poznańskim
według dotychczas obowiązujących ustaw).

§ 4. Konsumentem, w rozumieniu ustawy, jest każdy kupu-
jący czy to dla spożycia na miejscu, czy też dla spożycia w domu.

§ 5. Koncesje na wyszynk lub sprzedaż detaliczną napojów
alkoholowych dla zakładów, wyszczególnionych w art. 7 ustawy
punkty a), b), c), d), h), jako wygasłe z dn. 1 stycznia 1921 r.,
przedłużone być nie mogą.

§ 6. Wydawanie zarządzeń, wymienionych w art. 7 ustawy,
punkty a) — i) i g), należy do władzy administracyjnej I instancji,
a wymienionych w punkcie — 2 do władzy administracyjnej II in-
stancji.

§ 7. Za niedozwoloną sprzedaż lub podawanie napojów
alkoholowych właściciel zakładu odpowiada zawsze, personel
pozostały tylko wtedy, gdy bezpośrednio przyczynili się do
sprzedaży nielegalnej.

Postanowienia przedstawionego ustępu art. 7 ustawy mają
zastosowanie w wypadkach wyraźnego i widocznego dla oto-
czenia stanu nietrzeźwości ewentualnie stwierdzonego przez
lekarza.

Karze za doprowadzenie kogokolwiek do stanu nietrzeź-
wości podlega ten, kto go świadomie do tego stanu dopro-
wadził.

Władze administracyjne, nakładając karę za powtórne prze-
kroczenie niniejszej ustawy, zawiadamiają o tem właściwe władze
skarbowe w celu zastosowania przepisu ustępu 3 art. 8 ustawy
o cofnięciu koncesji.

Na zasadzie art. 9 ustawy karom, wyszczególnionym w art.
8 ustawy, podlegają poza właścicielem, względnie zarządcą i służ-
bą, również ci wszyscy, którzy obchodzą przepisy ustawy przez
spożywanie przyniesionych ze sobą napojów alkoholowych w
miejscu i czasie zabronionym przez przepisy ustawy.

§ 8. Przy władzach administracyjnych I i II instancji usta-
nawia się komisję do walki z alkoholizmem, w których skład
wchodzi: przedstawiciel władzy administracyjnej lub jego zas-
tępca jako przewodniczący, przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia
Publicznego, przedstawiciel Ministerstwa Skarbu, 2 przedsta-
wicieli samorządu (Sejmiku powiatowego względnie Rady powiato-
wej, Rady miejskiej w miastach wydzielonych) oraz 2 przedsta-
wicieli organizacji społecznych, mających na celu walkę z alko-
holizmem, ewentualnie zrzeszeń oświatowych lub współdziel-
czych.

§ 9. Do zakresu kompetencji komisji wchodzi:

a) określenie liczby i rozmieszczenia miejsc sprzedaży deta-
licznej oraz wyszynku napojów alkoholowych (za podstawę ob-
liczeń bierze się ludność całego powiatu, względnie miasta wy-
dzielonego);

b) opinjowanie w sprawie kar administracyjnych. Orze-
czenie karne władzy administracyjnej może nastąpić jedynie po
otrzymaniu opinii komisji: przyczem opinia komisji w dosłownym
odpisie winna być dołączona do rejestru karnego;

c) wyznaczenie delegatów swoich dla kontroli wykonywania
przepisów ustawy oraz rozporządzeń, na ich podstawie wydanych.

§ 10. Komisje do walki z alkoholizmem przy władzach ad-
ministracyjnych II instancji są instytucjami nadzorcami dla ko-
misji przy władzach adm. I instancji oraz instancję odwoławczą
dla orzeczeń komisji przy władzach adm. I instancji.

Ostateczna decyzja w każdym razie należy do Ministerstwa
Zdrowia Publicznego.

Przy wykonywaniu swych czynności członkom komisji słu-
żą prawa urzędników państwowych.

§ 11. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia ule-
gają karom, przewidzianym w art. 8 ustawy o ograniczeniach w
sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

§ 12. Regulamin dla komisji do walki z alkoholizmem
wydaje Minister Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Mini-
strami Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem
jego ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozpo-
rządzenie wykonawcze z dn. 16 września 1920 r. (Dz. U. R. P.
№ 99, poz. 650).

Minister Zdrowia Publicznego:

(—) Chodźko.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Kamiński.

Minister Skarbu:

(—) Michalski.

(Dz. Ust. R. P. z dn. 11 lipca 1922 r., № 51, poz. 462).

Obwieszczenie

Na mocy art. 2 Ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. (Dz. P.
55 poz. 341) Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 18 lipca
1922 r. postanowiła utrzymać względnie wprowadzić na obszarze
Województw: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkie-
go, Nowogrodzkiego, Poleskiego, Warszawskiego, Wołyńskiego,
Ziemi Wileńskiej, oraz st m. Warszawy z wyjątkiem powiatów:
Augustowskiego, Białskiego (Biała), Ciechanowskiego, Iłżeckiego,
Kieleckiego, Kołneńskiego, Kolskiego, Konińskiego, Konstany-
nowskiego, Lubartowskiego, Makowskiego Mławskiego, Ostrofec-
kiego, Płockiego, Płońskiego, Przasnyskiego, Radzyńskiego, Ry-
pińskiego, Sejneńskiego, Siedleckiego, Sierpeckiego, Słupieckiego,
Sokołowskiego, Suwalskiego, Szczuczyńskiego, Węgrowskiego,

Włodawskiego i Włoszczowskiego na czas 5-ciu miesięcy, licząc od dnia 1-go sierpnia 1922 roku sądy doraźne, które wymierzać będą karę śmierci lub ciężkiego więzienia za wymienione niżej przestępstwa, choćby usiłowane tak głównym sprawcom, jak i wszystkim współnikom przestępstwa.

Śmiercią będzie karany:

a) kto dopuści się zabójstwa względem osób, sprawujących funkcję bezpieczeństwa publicznego, podczas wykonywania lub z powodu wykonywania przez nie obowiązków służbowych (art. 453 i 455 ust. 3 K. K.), albo zabójstwa w bandzie (art. 455 ust. 6 K. K.), albo zabójstwa w celu zysku (art. 455 ust. 12 K. K.);

b) kto dopuści się rozboju, to jest zaboru cudzego mienia w celu przywłaszczenia zapomocą wprowadzenia w stan nieprzytomności, uszkodzenia ciała, gwałtu na osobie, lub groźby karnej (art. 589 K. K.)

Ciężkim więzieniem bezterminowym będzie lub terminowym na czas nie krótszy od lat 8 będzie karany: kto weźmie udział w bandzie utworzonej celach rozboju.

Na obszarze Województw: Nowogródzkiego, Poleskiego, Wołyńskiego, oraz na obszarze powiatów: Wileńsko — Trockiego, Oszmiańskiego, Swieciańskiego, Braclawskiego, Dzisieńskiego, Duniłowiczowskiego i Wilejskiego.

Sądy Doraźne w zakresie wyżej podanym działać będą od dnia 1-go sierpnia 1922 r., do końca roku 1922 (Rozp. Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1922 r., względnie Rozp. Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1822 r., Dz. Ust. R. P. № 47 poz. 418) względem przestępstw powyżej wymienionych, a nadto na obszarze tym śmiercią będzie karany:

a) kto dopuści się zagrażającego bezpieczeństwu komunikacji kolejowej uszkodzenia toru lub taboru drogi żelaznej, lub znaku ostrzegawczego, umieszczonego dla ochrony komunikacji kolejowej, jeżeli na skutek tego uszkodzenia nastąpiło rozbicie pociągu, lub jeżeli uszkodzenia takowego dokonano w celu spowodowania rozbicia pociągu (art. 558 cz. 2 i 3 K. K.);

b) kto przez podpalenie, wybuch lub zatopienie uszkodzi cudze mienie wogóle, zwłaszcza kościół lub dom modlitwy, pomieszczenie instytucji rządowej lub społecznej, lub zamieszkały budynek lub stację, kopalnię, lub taki niezamieszkały budynek, stację, pomieszczenie, lub inne miejsce, o których wiedział, że w nich jest człowiek i życiu jego groziło niebezpieczeństwo; jeżeli uszkodzenie to wskutek właściwości i położenia przedmiotu lub wobec warunków dokonania czynu groziło niebezpieczeństwem rozszerzenia pożaru, wybuchu lub zatopienia na budowlę statki, pomieszczenia, lub objekty wymienione, to winny ulegnie karze i w tym wypadku, kiedy przedmioty uszkodzone stanowiły własność (art. 562 i 563 K. K.)

Ciężkim więzieniem bezterminowym lub terminowym na czas nie krótszy od lat 8 będzie karany:

a) kto uszkodzi telegraf lub telefon, przeznaczony do użytku publicznego lub rządowego, o ile skutkiem uszkodzenia było przerwanie ich działalności, lub jeżeli uszkodzenia dokonano w celach zatrzymania przesłania zawiadomienia rządowego (art. 556 K. K.);

b) kto uszkodzi most, przeznaczony do użytku publicznego,

go, tak że uszkodzenie to spowodowały przerwanie komunikacji lub niebezpieczeństwo dla życia ludzkiego (art. 557 K. K.);

c) kto dopuści się zagrażającego bezpieczeństwu ruchu kolejowego, uszkodzenia toru lub taboru drogi żelaznej, lub znaku ostrzegawczego, ustawionego dla ochrony komunikacji kolejowej, jeżeli nie działano w celu rozbicia pociągu, ani też rozbicie takie nie nastąpiło (art. 558 cz. 1 K. K.);

d) kto czyni przygotowania do uszkodzenia, lub bierze udział w stowarzyszeniu, utworzonym w celu uszkodzenia: 1. drogi żelaznej, jej taboru lub znaku, ustawionego dla ochrony bezpieczeństwa komunikacji kolejowej, w celu spowodowania rozbicia pociągu, 2. kościoła lub domu modlitwy, pomieszczenia instytucji rządowej lub społecznej, lub wogóle budynków lub obiektów wymienionych w art. 563 K. K.

Od wyroków Sądów Doraźnych niema apelacji ani kasacji. Wyrok śmierci wykonany będzie przez rozstrzelanie w ciągu 24 godzin po ogłoszeniu.

Przestrzegam wszystkich przed popełnieniem powyższych pod groźbą stawienia winnych przed Sąd Doraźny.

Minister Spraw Wewnętrznych (—) Antoni Kamiński.
Warszawa, dnia 22 lipca 1922 roku.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 20 lipca 1922 r. w przedmiocie zakazu stosowania w obrocie publicznym rosyjskich funta i łuta.

Na podstawie art. 24 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Od dnia 1 stycznia 1924 roku zabrania się stosowania w obrocie publicznych jednostek miary (w mowie potocznej zwanej wagą): funta rosyjskiego i łuta rosyjskiego.

§ 2. W okresie czasu, poprzedzający termin, w § 1 niniejszego rozporządzenia, znajdujące się w obrocie publicznym narzędzia miernicze, wywzorcowane w funtach rosyjskich lub funtach rosyjskich, powinny być zastąpione przez narzędzia miernicze, wywzorcowane w jednostkach miar, wymienionych w art. 6 dekretu o miarach (Dz. P. P. P. z r. 1919 № 15 poz. 211) i art. 5 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1919 r. o legalnych jednostkach miar (Dz. P. P. P. № 41 poz. 299) w okresie tym stosowanie funtów i łutów rosyjskich dozwala się tylko w wypadkach, gdy związane jest ono z używaniem narzędzi mierniczych, wywzorcowanych w tych jednostkach i pod warunkiem, że narzędzia te odpowiadają wymaganiom art. 14 powyższego dekretu o miarach, t. j. są legalizowane, legalne i rzetelne.

§ 3. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą na podstawie przepisów ogólnych ustaw karnych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu (—) Stefan Ossowski.

Ogłoszenie.

Komitet Organizacyjny Zabaw Policyjnych urządzonych dnia 16 i 22 lipca r. b. podaje do publicznej wiadomości, że dochód z powyższych zabaw wyniósł: **Mk. 2.530,980.**

Koszta urządzenia zabaw wyniosły **Mk. 706 614.** Czysty zysk **1.824.366.** Połowa zysku (Mk. 912.183), wpłacono na ręce ks. kanonika Szaniawskiego na budowę kościoła rzymsko-katolickiego w Zgierzu, drugą zaś połowę przekazano Komendzie Okręgowej Policji Państwowej w Łodzi na zasilenie kasy wdów i sierot po poległych i zmarłych funkcjonariuszach Policji Państwowej.

Pozostałe żywe fanty sprzedano za Mk. 80.000., która to suma uwzględniona jest w dochodzie brutto: fanty nie wylosowane w ilości 619 szt. przekazano również na fundusz budowy wyżej wspomnianego kościoła.

Komitet składa szczerze podziękowanie wszystkim tym, którzy przyczynili się do zasilenia funduszy na wyżej wspomniane cele.

Za Komitet (—) **Ryszkowski**
Kom. Pol. Państw. pow. Łódzkiego

Zgierz, dnia 25 lipca 1922 r.

Magistrat,

Dobre gospodarki, domy, place, fabryki

zawsze ma i poszukuje do sprzedania

Biuro „Pośrednik”,
Zgierz, ul. Paręczewska № 3.

Zgubiono dwa weksle, wystawione w Warszawie na 30.000 Mkp. płatny dnia 9 Października, i na 20.000 mkp. płatny dnia 5 Października: Wystawca Lewandowski Józef. Zlecenie G. Berger. Weksle niniejsze unieważnia się.

Olbrowski Józef zagubił dowód osobisty.

Mikienko Ignacy zagubił dowód osobisty.

Włodarczyk Rozalja zagubiła dowód osobisty

Kon Jozek zagubił dowód osobisty.

Goldberg Izaak zagubił kartę powołania.

Druk M. Nowicki i S-ka Zgierz.